

Förenade målen T-107/01 och T-175/01

Société des mines de Sacilor — Lormines SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

”EKSG-fördraget — Stålindustrin — Övergivande av gruvkoncessioner — Pålagor som gruvföretagen ålagts av Republiken Frankrike — Klagomål — Avsaknad av positivt besked från kommissionen — Passivitetstalan — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Talerätt — Företag i den mening som avses i artikel 80 KS”

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 7 juli 2004 II - 2128

Sammanfattning av domen

1. *Förfarande — Invändning om rättegångshinder — Rättegångshinder som inte kan avhjälpas — Rättens prövning ex officio*
(Artikel 80 KS; förstainstansrättens rättegångsregler; artikel 113)

2. *Talan om ogiltigförklaring — Talan som företagen eller deras sammanslutningar väckt med stöd av artikel 33 andra stycket KS — Talerätt — Företag i den mening som avses i artikel 80 KS — Företag som saknar denna rätt såväl vid talans väckande som vid de förfaranden som angivits i det klagomål som var föremål för det ifrågasatta avslagsbeslutet — Avsaknad av talerätt*
(Artikel 33 andra stycket KS och artikel 80 KS)
3. *Passivitetstalan — Talan som företagen eller deras sammanslutningar väckt med stöd av artikel 35 KS — Talerätt — Företag i den mening som avses i artikel 80 KS*
(Artikel 35 KS och artikel 80 KS)

1. Förstainstansrätten kan enligt artikel 113 i rättegångsreglerna när som helst ex officio välja att pröva de rättegångshinder som inte kan avhjälpas, till vilka gemenskapsdomstolarnas behörighet att pröva talan räknas. Förstainstansrättens kontroll är alltså inte begränsad till av parterna åberopade rättegångshinder.

och förstainstansrätten kan således pröva frågan på eget initiativ.

(se punkterna 51 och 52)

En invändning om rättegångshinder som avser att en person inte utgör ett företag i den mening som avses i artikel 80 KS reser frågan huruvida det föreligger ett rättegångshinder som inte kan avhjälpas, eftersom invändningen rör sökandens talerätt samt de rättsmedel som finns,

2. Uppräkningen i artikel 33 andra stycket KS av de rättssubjekt som har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring är uttömmande, varför rättssubjekt som inte omnämns i den artikeln saknar talerätt.

Ett företag har alltså inte talerätt rörande ett EKSG-beslut när det bedriver produktionsverksamhet och därmed inte kan betecknas som ett företag i den mening som avses i artikel 80 KS vid väckande av talan, och som inte heller kunde betecknas som ett sådant vid tidpunkten för de förfaranden som angivits i det klagomål som föranlett det omtvistade avslagsbeslutet.

3. Passivitetstalan i enlighet med artikel 35 KS kan bara tas upp till sakprövning om sökanden är ett företag i den mening som avses i artikel 80 KS.

(se punkterna 53, 54, 56 och 59–62)

(se punkt 55)